mööda kui neid kinsetus ähwärdäs
kui selle printsi isä kuulda sai et
temä poeg nii jugust sa alatud surma
suand tahtis temä sedä käte tgluda
ja nogus ~~kiu~~ kõik sõtta kõlbawad
mehed omast rüigist koku ja tulli
sinna linna alla kus meie õnneliku
puur esimeisi õnne päiwi maitsesid
ka selle ~~m~~ linna kuningas walmist
ennäst sõa wastu ta panni oma wäimeh
ülemaks juhatajaks ai aga esimesel
öö kui waemlased linna all ollid
ja rahulikult magasid tullid kolm
wägimeest hiis sittikas ja wähk oma
alamatega sinna ja neid olli arwamatta
paljo kis kõik ametisse akasid hüred
akasid kõiki assjo närima sadula rihmad
said katki näritud nii et naad enäm
obesto selgä ei suand istu sittinad tegi
oma tööd kua oolega — midä wähid

läiali toimetasid ka sööji raam sai
ärä söödud nii et neil midagi enäm
õiges koras ei olnud kui naad omiku
üles tõusid kõige wiimaks ~~ag~~ akasid
naad ka inimasi närima kui walge
sai tullid niid ka teine wägi neile
kaela piäle kis neid kõiki maha notisid
sest et naad wägä nõrgad ollid ja
wastu ei jõudnud aeta mõned arm
aenuksed aga said põgenemä selle
wõedu üle olli wema kuningas nii
rõõmus et ta kohe wäimehe oma asemelle
kuningaks panni ja isi kõrwalejäi
nus kuningas elas aga oma naesega
õnneliku elu sest et naad teine teist
wägä armastasid kui aga lüwa
Reedu neid omale lasde oidjaks ei
ole wiind siis naad elamad alles
paergust